

[Christmas Møller.]

ledes at den egentlige Told nu giver 105½ Mill. Kr. Tager man Godtgørelsen paa 6 Mill. Kr. fra, er vi med de andre Indtægter, der er paa denne Konto, paa Toldens Omraade oppe paa 100 Mill. Kr.s Indtægt, og man kan jo nok have Lov til at lykønske den Finansminister, som Uger igennem var til Toldvaabenhvilekonference, men som var saa forstandig, inden Konferencen sluttede, at ile hjem og sætte Tolden paa Whisky og Cognac i Vejret, ganske vist med den Begrundelse, at Spiritus er altid undtaget — saaledes har de enkelte Lande jo altid deres Undtagelser at gøre — til dette Resultat. Man kan ogsaa fremhæve, paa andre indirekte Skatters Omraade, hvordan Øllet, som paa Finansloven skulde give 26 Mill. Kr., paa Tillægsbevillingslovforslaget er kommet op med 1,4 Mill. Kr., medens den store Spiritusafgift er kommet op med 1,8 Mill. Kr., saaledes at Spiritusafgiften nu kommer op paa ca. 30 Mill. Kr. Og medtager vi den vedtagne Ændring om Afgiftens Forøgelse fra 15 til 17 Mill. Kr., saa vil Spiritus komme til at give Statskassen en hel Del mere.

Jeg tror da, man har Lov til at sige, at den Finanslov og Tillægsbevillingslov, som gælder for 1929—30, med stor Tydelighed viser Rigtigheden af den økonomiske Politik, som er blevet ført i de foregaaende Aar. Der er blevet ført en økonomisk Politik, som paa de indirekte Skatters Omraade har kunnet føre til, at man har kunnet tage de overmaade store Minus, som Udbyttet af Statsvirksomhederne har givet. Udbyttet af Statsvirksomhederne var for 1929—30 sat til ÷ 23,7 Mill. Kr. Dette Minus var paa det fremlagte Tillægsbevillingslovforslag sat op med yderligere 5,9 Mill. Kr., for nu at gaa op til yderligere 10 Mill. Kr. Det vil sige, at vi for Statsbanernes Vedkommende — man har, saa vidt jeg har kunnet se det, i Ændringsforslagene ikke det endelige Tal — for 1929—30 har et Underskud paa ca. 30 Mill. Kr. At der paa dette Omraade maa forsøges en anden økonomisk Politik, det tror jeg, man fra ingen Side vil bestride. Og vender jeg mig fra Finansaaret 1929—30 til Finansaaret 1930—31, det Aar, vi kun har Finanslov for, saa er Forholdet her dette, at man i Forhold til Finansaaret 1929—30, baade hvad Indtægter af Skatter og Afgifter og andre Indtægter angaar, saa vidt jeg kan skønne, regner overmaade forsigtigt. Finansloven for 1930—31 regner med et Overskud paa 13 Mill. Kr. Derfra har man nu draget ca. 5 Mill. Kr. i Restaurationsskat, men jeg skulde tage meget fejl af den højt-

ærede Finansminister, om han ikke med Sorg i Sind, naar Tillægsbevillingslovforslaget for 1930—31 fremlægges, vil fortælle det høje Ting, at de Beregninger, han havde gjort sig angaaende Forhøjelsen af Spiritusafgiften og Forhøjelsen af andre Afgifter, har ikke vist sig at slaa helt til, de har tværtimod givet betydeligt mere. Saa den Skattelettelse paa 5 Mill. Kr., som han siger at have givet ved Restaurationsskattens Omlægning, vil saamænd ikke blive saa stor, og det skal jeg for mit Vedkommende ikke sige noget til.

Vi vil da for Finansaaret 1930—31 foreløbig have en Finanslov med et Overskud paa 13 Mill. Kr., hvor man maaske maa regne noget fra, det tør jeg ikke udtale mig om. Men vi maa have Lov til at sige, at til de store og mægtige Millionudgifter, som den fulde Gennemførelse af Regeringens sociale Foranstaltninger vilde kræve, dertil er Tiden ikke inde. Man har imidlertid Lov til, tror jeg, at regne saaledes, at for indeværende Finansaar vil, om man følger en forsigtig økonomisk Politik, Forholdene forme sig saaledes, at ogsaa dette Regnskab vil kunne holde. Men det afgørende for Statsfinanserne som for Lovgivningsarbejdet i det hele, i hvert Fald for en meget stor Del af det Arbejde, vi kan udrette, det er jo ikke i første Række, hvorledes Statsfinansernes egen Stilling er, men det er i første Række, hvorledes Erhvervslivets Stilling er. Og her vil jeg da gerne minde om, hvordan Forholdene laa, hvordan Situationen bedømtes, blot for nogle ganske faa Maaneder siden. Saaledes som det er blevet Skik, fremsatte Erhvervslivets ledende Mænd ved Aarsskiftet 1929—30 en Række Bemærkninger i Bladene om det Aar, som var gaet, erhvervsmæssigt set, og de Forhaabninger, de stillede til 1930. Og man vil huske, at der saa at sige fra alle Sider, fra Landbrugets Mænd saavel som fra Industriens, Handelens og Haandværkets Mænd, blev udtalt relativ Tilfredshed med Aaret 1929 og et vist Lyssyn med Hensyn til Aaret 1930. Jeg skal ganske kort citere nogle enkelte Bemærkninger, der blev fremsat. Jeg tager Statistiske Efterretninger, der gør dette Aar og det Aar, som kommer, saaledes op, at der siges:

„Imidlertid kan det sikkert siges, at Landets økonomiske Forhold i Øjeblikket er saa sunde og Produktionsapparatet i de bærende Erhverv saa godt, at det maa være muligt at opretholde og ogsaa udvide Omfanget af den økonomiske Virksomhed, navnlig hvis Opsparing af